



EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH



Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія PARISH BULLETIN № 39, OCTOBER 4, 2020 A.D. Парафія

18th Sunday before the Exaltation
18 Нед перед Воздвиженням



HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

Brothers and sisters, we are a society which is obsessed with action and success. How frequently are we told, couched, even threatened, to be more productive? It is a constant theme. Production is good, but it is not an absolute good. Every once in a while, we need to stop and ask what it is we are doing and why we are doing it.

Peter was a fisherman, and from what we read he had two boats and a successful family business. Imagine how he must have felt when this itinerant preacher came and told him his job, after he knew for a fact nothing was biting as he had already tried all night! Imagine how different the Gospel would have been if Peter hadn't shown the humility needed to give Christ a chance in this encounter! Following this reading, in every Gospel account we have of Peter fishing he doesn't catch anything unless the Lord helps him. When he is walking on the water he lets his eyes stray off the Lord and he begins to falter and sink.

How about us brothers and sisters? Do we rely on the wisdom of the world, or our own projects, talents, gifts or interests, or do we humbly acknowledge our poverty before God and trust Him to empower and send us on HIS mission? Just as He sends Peter away from his nets to spread His message, so too he sends us. May we react not in fear or arrogance, but with the courage and humility of true disciples!

Troparion, Tone 1: Though the stone was sealed by the Judeans,* and soldiers guarded Your most pure body,* You arose, O Saviour, on the third day,* and gave life to the world.* And so the heavenly powers cried out to You, O Giver of Life:* Glory to Your resurrection, O Christ!* Glory to Your kingdom!* Glory to Your saving plan,* O only Lover of mankind.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit

Kontakion, Tone 1: You arose in glory from the tomb* and with Yourself You raise the world.* All humanity acclaims You as God.* and death has vanished.* Adam exults, O Master,* and Eve, redeemed from bondage now, cries out for joy:* “You are the One, O Christ, Who offer resurrection to all.”

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 1: When Gabriel uttered to you, O Virgin, his ‘Rejoice!’* at that sound the Master of all became flesh in you, the Holy Ark.* As the just David said,* you have become wider than the heavens carrying your Creator.* Glory to Him Who dwelt in you!* Glory to Him Who came forth from you!* Glory to Him Who freed us through birth from you!

Prokeimenon (Tone 1) Let Your mercy, O Lord, be upon us, as we have hoped in You.

Verse: Rejoice in the Lord, O you just; praise befits the righteous.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Corinthians (9:6-11)

Brothers and Sisters, The point is this: the one who sows sparingly will also reap sparingly, and the one who sows bountifully will also reap bountifully. Each of you must give as you have made up your mind, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver. And God is able to provide you with every blessing in abundance, so that by always having enough of everything, you may share abundantly in every good work. As it is written, “He scatters abroad, he gives to the poor; his righteousness endures forever.” He who supplies seed to the sower and bread for food will supply and multiply your seed for sowing and increase the harvest of your righteousness. You will be enriched in every way for your great generosity, which will produce thanksgiving to God through us.

Тропар (глас 1): Хоч запечатали камінь юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, Спасе, на третій день,* даруючи життя світові.* Тому сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава провидінню Твоєму,* єдиний Чоловіколюбче!

Слава Отцю і Сину і Святому Духові

Кондак (глас 1): Воскрес Ти у славі як Бог із гробу* і світ із Собою воскресив;* людське єство Тебе, як Бога, оспівує* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, з узів визволившись, радіє, взиваючи:* Ти, Христе, Той, Хто всім подає воскресіння.

І нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 1): Коли Гавриїл звістив Тобі, Діво: Радуйся!* то з цим голосом прийняв тіло Владика в Тобі, святім кивоті,* як мовив праведний Давид,* і Ти зявилася просторішою небес, носивши Творця Свого.* Слава Тому, що поселився в Тобі!* Слава Тому, що вийшов із Тебе!* Слава Тому, що визволив нас народженням Твоїм.

Прокімен (глас 1): Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе.

Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала.

До коринтян послання святого апостола Павла читання (9:6-11)

Браття і Сестри, хто скупко сіє, скупко буде жати; хто ж щедро сіє, той щедро буде жати. 7. Нехай дає кожний, як дозволяє серце, не з жалю чи примусу: Бог любить того, хто дає радо. Бог може вщерть збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви всього мали завжди подастатку та щоб вам ще зосталось на всяке добре діло, як написано: Розсипав, дав убогим; щедрість його триває вічно. Той, що дає насіння сіячеві і хліб на поживу, помножить і ваше насіння та зростить плоди вашої щедрости, щоб ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові дяку.

Alleluia (Tone 1):

Verse: God gives me vindication, and has subdued people under me.

Verse: Making great the salvation of the king, and showing mercy to His anointed, to David, and to His posterity forever.

Gospel: (Luke 5: 1-11)

Once while Jesus was standing beside the lake of Gennesaret, and the crowd was pressing in on him to hear the word of God, he saw two boats there at the shore of the lake; the fishermen had gone out of them and were washing their nets. He got into one of the boats, the one belonging to Simon, and asked him to put out a little way from the shore. Then he sat down and taught the crowds from the boat. When he had finished speaking, he said to Simon, "Put out into the deep water and let down your nets for a catch." Simon answered, "Master, we have worked all night long but have caught nothing. Yet if you say so, I will let down the nets." When they had done this, they caught so many fish that their nets were beginning to break. So they signaled their partners in the other boat to come and help them. And they came and filled both boats, so that they began to sink. But when Simon Peter saw it, he fell down at Jesus' knees, saying, "Go away from me, Lord, for I am a sinful man!" For he and all who were with him were amazed at the catch of fish that they had taken; and so also were James and John, sons of Zebedee, who were partners with Simon. Then Jesus said to Simon, "Do not be afraid; from now on you will be catching people." When they had brought their boats to shore, they left everything and followed him.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens* praise Him in the highest. Alleluia! (3x).

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог, що дає відплату мені, і покоровив народи мені.

Стих: Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своему Давидові і родові його повіки.

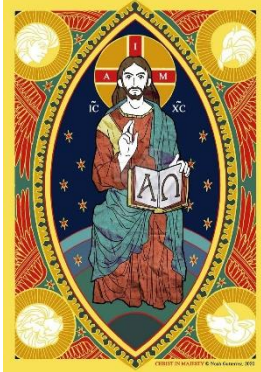
Євангеліє: (Лк 5: 1 - 11)

Одного разу, коли стояв Ісус біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ навчати. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: Відчали на глибінь і закиньте ваші сіті на ловитву. Озвався Симон і каже: Наставнику, всю ніч ми трудилися і нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті. Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до стіп Ісуса й каже: Іди від мене, Господи, бо я грішний чоловік. Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, від ловитви риби, що їх піймали, як також і Якова та Івана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус промовив до Симона: Не бійся! Віднині будеш ловити людей. І витягши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (х3).

Spiritual Significance of the Liturgical Year

In the pastoral letter written by our bishops and the Archbishop Major Cardinal Joseph Slipyj at the conclusion of the Second Vatican Council (1965), we read: "The Liturgical cycle of our Church is very rich. Our Liturgical Constitutions guide the faithful throughout the whole year and continuously place before their eyes the mysteries of the life, passion, death, and resurrection of our Divine Saviour, the grandeur of the Divine Motherhood and powerful intercession of the most Holy Virgin Mary, the lives of holy men and women, who by their heroic imitation of Christ glorified God and the whole human race. The seasons of fast and abstinence from boisterous entertainment are to help the faithful exercise more self-control and better prepare them for the sacramental encounter with Christ in the Holy Eucharist and that face-to-face encounter with Christ on the day of his Second Coming at the end of the world. "



From what has been said, it is evident that our Liturgical Year resembles a great spiritual book that teaches us in a practical manner how to praise, love and serve God and thus save our souls. It speaks to us not only of the great love and mercy of God towards us, but also of His strict justice. This spiritual book predisposes us for prayer, sacrifice and penance.

Holy Church desires that the cycle of the Liturgical Year be for us an ever-present preacher and teacher of God's love and the love of His most holy Mother. She desires that it serve as a school of spiritual life, virtue and holiness, and that it be our sure and faithful guide to heaven. Great indeed then, is the significance of the Liturgical Year for our spiritual life, especially for the following reasons:

The Liturgical Year — Is Christ Living and Active

For us the festivals of the Liturgical Year, according to the Church, should not be mere commemorations of past historical events, but should rather be opportunities, here and now, to re-live these events and participate in them as though they were just now taking place. The person of Jesus Christ in whom the whole cycle of the Ecclesiastical Year is centered is not a dead person, who once lived, worked, and passed into history. Jesus Christ is eternally alive and active.

Just as he once did on earth, so he does now. He teaches and admonishes us, sanctifies and forgives us, offers Himself up for us, saves us, and draws us to Himself by His example. "Jesus Christ," says St. Paul, , ' 'is the same today as He was yesterday and as He will be forever." (Heb. 13,8) The Liturgical Year, then, is a continuation of Christ's life, work and doctrine among us today. It is the mystical repetition of the mysteries of Christ's life in the hearts of the faithful.

In his encyclical letter of November, 1947, "Mediator of God", Pius XII wrote: "The Liturgical Year devoutly fostered and accompanied by the Church is not a cold and lifeless representation of the past, nor a simple, bare record of a former age. Rather, it is Christ Himself who is ever living in His Church. Here He continues that journey of immense mercy which He lovingly began in His mortal life 'going about doing good' with the design of bringing men to know His mysteries and in a way live by them. These mysteries are ever present and active... they are shining examples of Christian perfection as well as sources of divine grace." (S 165) Similarly, the decree of the Second Vatican Council on the ' 'Constitution on the Liturgy" states that: ' 'Recalling thus the mysteries of redemption, the Church opens to the faithful the riches Of her Lord's powers and merits, so that these are in some way made present for all times, and the faithful are enabled to lay hold upon them and become filled with saving grace.



The Liturgical Year — A Source of Profound Veneration of the Mother of God

The Liturgical Year is not only a very rich source of love of Jesus Christ, but is also a fountain of the profound veneration of His most holy Mother. Jesus and Mary are so closely united, that one cannot love Jesus Christ without, at the same time, loving the all-pure Virgin Mary. "Whoever honors Christ," says St. Epiphany of Cyprus (f403) "honors also Mary; whoever does not honor Mary, does not honor Christ. "

The Liturgical Year gives us a wonderful opportunity to study the role and significance of the most holy Mother in the work of redemption, to admire her most beautiful tues and learn to love her as our Mother, Mediatrix and tectress. '

'For Mary, " says the decree on the the Church", "who, since her entry into salvation history unites in herself and re-echoes the greatest teachings of the faith as she is proclaimed and venerated, calls the faithful to her Son, His sacrifice and to the love of the Father... This most Holy Synod deliberately teaches this Catholic doctrine and at the same time admonishes all the sons of the Church that the cult, especially the liturgical cult, of the Blessed Virgin be fostered... '

The Liturgical Year of our Eastern Church is particularly remarkable for its profound and sincere veneration of the Mother of God, expressed in all our church services. The eminent scholar and authority on the tradition of the Eastern Church, a Catholic priest and Prince Maximilian of Saxony, in his 'Lectures on the Eastern Liturgies", makes the following remark about the devotion to the most Pure Virgin Mary in the Eastern Church: "Above all, is the veneration of the Mother of God especially a characteristic of the Eastern Liturgies... The cult of the Mother of God in the East is ancient. All the great Marian feasts began in the East, so that devotion to Mary permeated the blood and bone of all the faithful of the Eastern Church... They were so reared in the veneration of the Mother of God that whosoever did not venerate her was simply regarded as an unbeliever and nonChristian. Thus, for example, a well known Greek song declares, "Those who do not kiss your holy icon, O Virgin Mother of God, consider them as infidels and deliver them over to the fires of hell.' — All the Slavic peoples, especially the Ukrainians, inherited this love for the Mother of God from the Greeks." Our Kievan Metropolitan George (1069-1072) in his canonical collection "Precepts to the Confessing Sons and Daughters" says: "He who does not pray to the holy Mother of God with trust, let him be cursed.

The Liturgical Year — Is the Gospel in Practice

During the Liturgical Year, besides the festivals of our Lord and His most Pure Mother, we also celebrate the memory of the different saints. Their names fill a very great part of the Church Calendar. Every day in the year is dedicated to one or more saints. By their lives they have clearly demonstrated that they attained sanctity solely because they followed the example of Christ and His most holy Mother and lived according to the teachings of the Holy Gospel. Their example and heroic virtues speak to us in a language that is understood by all — the language of the Holy Gospel. Hence, their lives are for us the Holy Gospel in action.

\Pope Pius XII in his above mentioned encyclical says: "In the course of the Liturgical Year, besides the mysteries of Jesus Christ, the feasts of the Saints are celebrated... we should imitate the virtues of the saints just as they imitated Christ, for in their virtues there shines forth under different aspects the splendor of the Divine Redeemer." (5166, 5167) The Saints by their holiness of life continually remind us of our



duty to become saints — a duty we assumed by our baptismal commitment. Sanctity is not the privilege of only a few. The words of Christ apply to all of us: "Be you perfect as your heavenly Father is perfect," (Mt. 5,48); so too, do the words of the Apostle Paul: "The will of God is your sanctification." (1. Thes. 4,3)

The Second Vatican Council, in many places of its decrees, reminds all the faithful of this obligation to strive for holiness of life, for sanctity: "All the faithful, whatever their condition or state, are called by the Lord each in his own way, to that perfect holiness whereby the Father Himself is perfect.. Therefore, in the Church, everyone whether belonging to the hierarchy, or being cared for by it, is called to holiness... Therefore, all the faithful of Christ are invited to strive for the holiness and perfection of their own proper state." (Constitution on the Church, 511, 39, 42)

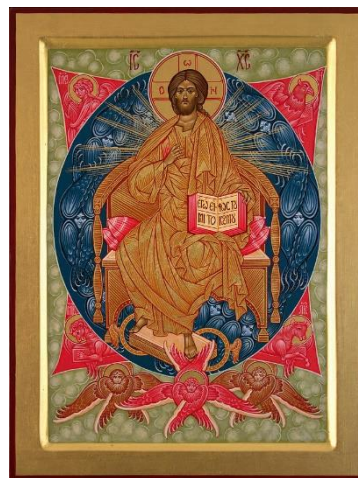
By their own example, the saints teach us that sanctity is within the reach of people of all ages and all walks of life. All one has to do is love God, please Him in all things, and fulfill His holy will as the saints did.

Our Liturgical Year is truly a wonderful school of spiritual life. In this school we learn the simple alphabet not only of the love of God, but also of great holiness, which flows naturally from the veneration and imitation of Jesus Christ, the most Pure Virgin Mary and the saints.

The Liturgical Year, like a beautifully painted iconostas, constantly places before our eyes the sublime history of the redemption of the human race. Let us strive, therefore, to be' not mute but vocal witnesses, and active participators in the sacred events of our Liturgical Year, who exemplify these events in the actions of our daily lives.

Духовне значення літургійного року

У посланні наших владик і Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа на закінчення Другого Ватиканського Собору 1965 р. читаємо: "Літургійний круг нашої Церкви є дуже багатий. Наш літургійний устав упродовж цілого року постійно демонструє своїм вірним таїнства життя, страстей, смерті і воскресення нашого Божественного Спасителя, величі Божого Материнства й могутнього заступництва Пречистої Діви Марії, подвиги святих мужів і жінок, що своїм геройським наслідуванням Христа прославили Бога й увесь людський рід. Часи посту й утримання від гучних забав мають допомогти вірним більше панувати над собою та краще готуватися до таїнственої зустрічі з Христом у Пресвятій Євхаристії за життя і в день другого приходу Христа при кінці світу".



Наведені слова ясно свідчать, що наш літургійний рік — це наче велика духовна книга, яка практично вчить нас, як Бога любити, Йому служити, Його славити та як спасти свою душу. У ній сказано як про велику Божу любов і милосердя до нас, так і про строгу Божу справедливість. Ця духовна книга кожного дня спонукає нас до молитви, жертви й покути.

Свята Церква бажає, щоб круг літургійного року був для нас вічним проповідником і учителем Божої любови й любови його Пресвятої Матері; щоб був для нас школою духовного життя, чеснот і святости; щоб був нашим вірним і певним провідником до неба. Тож значення літургійного року для нашого духовного життя справді велике, а передусім з оцих причин:

ЛІТУРГІЙНИЙ РІК — ЦЕ ВІЧНО ЖИВИЙ І ДІЯЛЬНИЙ ХРИСТОС

Свята і празники нашого церковного року, на думку Церкви, не мають бути для нас тільки звичайними споминами історичних подій, що колись відбулися і безповоротно минули. Ми маємо їх кожний раз наново переживати в нашому серці і брати в них таку активну участь, наче б ми були дійсними й живими свідками й учасниками тих подій, що їх святкуємо. Особа Ісуса Христа, довкола якої зосереджений увесь круг церковного року, не є мертвою особою, яка колись жила, діяла й відійшла до історії. Ісус

Христос є вічно живий і діяльний. Як колись, так і сьогодні Він нас навчає і напоумлює, нас освячує і нам прощає, за нас жертвує Собою, нас спасає і стає прикладом для нас. "Ісус Христос, — каже святий апостол Павло, — учора й сьогодні, той самий навіки" (*Євр. 13, 8*). Тож літургійний рік — це відтворення живого Христа, Його праці й науки; це містичне повторення таємниць з Його життя у серцях вірних.

Святіший Отець Пій XII у своїй енцикліці *Посередник Божий* від 30 листопада 1947 року так каже про живого Христа в літургійному році: "Тому то літургійний рік, що його Церква побожно плекає і супроводить, не є зимне й бездушне відтворення подій минувшини або лише проста згадка про якийсь минулий вік. Це радше сам Христос, який вічно живе у своїй Церкві. Тут Він продовжує той похід безмірного милосердя, що його Він з любови почав у своєму смертному житті..." (§ 165). А в документі Другого Ватиканського Собору *Конституції про Святу Літургію* сказано: "Відсвятковуючи отак таїнства відкуплення, свята Мати Церква кожночасно немов явним вчиняє багатства чеснот і заслуг свого Господа народів, який з них зачерпує та сповняється благодаттю" (§ 102).

ЛІТУРГІЙНИЙ РІК — ДЖЕРЕЛО КУЛЬТУ БОГОМАТЕРІ

Літургійний рік є для нас не тільки великим джерелом любови Ісуса Христа, але й джерелом культу його Пресвятої Матері. Ісус і Марія так тісно злучені, що не можна любити Христа, а не любити Пречистої Діви Марії. "Хто почитає Христа, — каже святий Епіфаній Кипрський 403), — почитає також Марію; хто не почитає Марії, — не почитає Христа".

На прикладі літургійного року ми маємо гарну нагоду пізнати роль і значення Пресвятої Богородиці у справі відкуплення, дивуватися її чеснотам та вчитися любити її як нашу Матір, Заступницю і Покровительку. "Бо Марія, — сказано в документі *Про Церкву*, — що ввійшла глибоко в історію спасення, об'єднує в собі найважливіші правди віри та їх віддзеркалює. Коли ж її величають та почитають, тоді й вона закликає вірних до Свого Сина і його жертви та до любови Отця... Цю католицьку науку Священний Собор навчає осмислювати та рівночасно закликає всіх дітей Церкви, щоб плекали шляхетне почитання Пресвятої Діви, передусім же літургійне" (§ 65 і § 67).

Літургійний рік нашої Східної Церкви особливо відрізняється

глибоким і сердечним культом Божої Матері. Він проходить наскрізь через усі наші церковні богослуження.

Великий знавець традиції Східної Церкви князь Максиміліян Саксонський у своїх *Викладах про східні Літургії* так каже про почитання Пречистої Діви Марії у Східній Церкві: "Передусім культ Богородиці є чимсь особливо питомим у східних Літургіях... Культ Божої Матері на Сході дуже давній. Усі великі Богородичні празники почалися на Сході і тому Богородичне почитання перейшло в кров і кістки всіх вірних Східної Церкви... Вони так вросли в культ Божої Матері, що того, хто її не почитає, вважають за безбожника і нехристиянина. Так, наприклад, у відомій грецькій пісні є слова: "Тих, що не цілують Твою святу ікону, Богородице Діво, уважай за безбожників і передай їх пекельному вогневі". Від греків усі слов'янські народи, передусім русини-українці, перейняли цю любов до Богоматері". А наш київський митрополит Георгій (1069-1072) у своїх *Заповідях* каже: "Хто не молиться з довір'ям до Святої Богородиці, хай буде проклятий."



ЛІТУРГІЙНИЙ РІК — ЦЕ СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ В ПРАКТИЦІ

Під час церковного року, крім празників на честь Христа Господа і його Пречистої Матері, вшановуємо також пам'ять різних святих, їхні імена становлять дуже велику частину церковного календаря. Кожний день присвячений одному або й кільком святим. Своїм життям святі свідчать, що вони освятилися тому, що йшли за прикладом Ісуса Христа і Його Пресвятої Матері та жили наукою, поданою у святому Євангелії. Тому їхнє життя для нас — це святе Євангеліє в практиці. І тому приклад їхнього життя і їхні геройські чесноти говорять до нас мовою, яку кожний розуміє, бо це мова святого Євангелія.

Святіший Отець Пій XII у вищеназваній енцикліці каже: "В бігу літургійного року, крім таємниць з життя Ісуса Христа, святкуємо свята святих... Ми повинні наслідувати чесноти святих так, як вони наслідували Христа, бо в їхніх чеснотах ясніє під різними аспектами велич Ісуса Христа"

(§ 166 і § 167).

Своєю святістю вони постійно нагадують нам і про наш обов'язок бути святими, бо цей обов'язок випливає зі святого таїнства хрещення. Святість не є привілеєм тільки деяких. Усіх нас стосуються Христові слова: "Будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий" (*Мт. 5, 48*), — та слова святого апостола Павла: "Це ж саме воля Божа: святість ваша" (*1 Сол. 4, 3*).

Тому Другий Ватиканський Собор у багатьох своїх документах нагадує всім вірним про обов'язок йти до святости. "Усі християни, — каже Собор, — кожного стану та сану, покликані Господом до досконалої святости, якою Отець самий є досконалий, кожний своїм шляхом... Тому всі в Церкві, чи вони належать до єрархії чи до тих, що нею управляються, покликані до святости... Тому всі християни запрошені та зобов'язані до святости та досконалости власного стану" (*Про Церкву, § 11, § 39 і § 42*).

Святі власним прикладом учать нас, що святість доступна для людей усіх часів і всіх станів. Треба тільки так Бога любити, як вони любили, і так у всьому хотіти Богові подобатися і сповняти Його волю, як вони це робили.

Справді, наш літургійний рік це гарна школа духовного життя. У ній ми вчимося не тільки звичайної азбуки любови Бога, але також високої святости, яка природно випливає з почитання і наслідування Ісуса Христа, Пречистої Діви Марії і святих.

Літургійний рік це наче прегарно розмальований іконостас, який демонструє нам величну історію відкуплення людського роду. Отже, стараймося, щоб ми не були німими, а живими свідками й активними учасниками святих подій нашого церковного року

Head of the UGCC: The Cross is the decoration of the universe and the glory of angels

In modern circumstances, when humanity is confused, humiliated, we often do not fully understand what is happening to us. Where do we get the strength to endure everything? Where can we get the strength not to despair from day to day, but to rise and step forward with optimism?! This power is given to us through the Exaltation of the Cross, which is solemnly raised today in our temples, in our hearts, in the life of every believer.

This was announced by the Father and the Head of the Ukrainian Greek Catholic Church His Beatitude Sviatoslav during the sermon to the faithful on Sunday of the Exaltation of the Holy and the Life-giving Cross. "This is a holiday of great Christian optimism. There is no such fall from which Christ would not lift us up. There is no such a disgraced person, whom Christ would not return to dignity," said the spiritual leader of Ukrainians.

This holiday shows that the power of the revival of the Church follows from the Cross of the Lord. "In the history of Christ's Church there



was persecution, destruction, but every time the Church resurrected along with her resurrected Savior," says His Beatitude Sviatoslav.

"Therefore, we say that the only power, the only strength that the Church has is the power of the Cross. The only true wisdom, which can comfort all believers in God, is the wisdom of the Cross. The only true hope - is a hope that follows from the Cross of the Lord," said the Primate and added: "Even on the graves of our deceased, we put a sign of the Cross. It became the most important symbol of the Christianity, which crowns our temples, our homes, our schools ... all the space of human life. Therefore, we say that the Cross is the glory of the Church. The Cross is the decoration of the universal, the Cross is the glory of angels," concluded the Head of the UGCC.

The UGCC Department for Information

Announcements

✠ **NEW Happy Birthday** David Zastavetsky, Daryna Malysh and those who celebrated their birthdays or anniversaries this past week. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

✠ **NEW Divine Liturgy on every Thursday.** Once a week there will be served Divine Liturgy on every Thursday at **10:00 AM** for those who wish to avoid Sunday crowds or who did not have a chance to come on Sunday.

✠ **NEW Sunday Collections:**

Aug 30: \$600

Sep 6: \$340

Sep 13: \$410

Sep 20: \$675

May God bless and reward you for your generosity & support!

✠ **NEW Parish Council meeting** will take place on Thursday October 15, at 19:00 via Zoom.

✠ **Prayer request:** pray for the sick and infirmed of our Parish in your prayers: Mark, Anna, Denis, Tillie, Anna and those who have asked us to pray for them.

✠ **Donations.** Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our web-site. <https://crossparish.ca/donation/> or Sending them by mail. Send the donations to **502-5th Avenue, New Wesminster, BC, V3L 1S2**

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH



EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 4 - 11 October, 2020 A.D.

SUN, OCT 4	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM
TUE OCT 6	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
WED OCT 7	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	10:00 AM
THU OCT 8	Divine Liturgy	10:00 AM
FRI OCT 9	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
SAT, OCT 10	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
SUN, OCT 11	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR October 2020

SUNDAY, Oct 11: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

SUNDAY, Oct 18: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)




Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443 Email: cca@colchar.org www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908



Kearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799